

Overgeneral for hele Hæren. Det lykkedes desværre ikke at gennemføre dette Forslag. Det er for Resten ikke alene i Hæren, man har stillet disse Krav, ogsaa i den civile Verden har man haft Øjet aabent for de Mangler, der flyde af, naar Kommandoforholdene finde deres egentlige Afgørelse i Ministeriet, idet nemlig Ministeriet, som er vant til at tage alle øverste Bestemmelser om Kommandoforhold i Fredstid, føler sig meget stærkt fristet til det samme i Krigstid, og i den Rigsdag, som vedtog Hærloven af 1867, blev det fra mange Sider gjort gældende, at den stadige Indblanding fra Ministeriets Side i Kommandoforhold i Krigstid havde været yderst fordærvelig for Hærens Førelse paa Valpladserne under Forhold, hvor man fra Kontorerne og fra Hovedstaden ikke kunde kontrollere og vide Besked. Det vil maaske neppe være muligt her at komme ind paa noget andet Princip. Men naar man skal, som ogsaa jeg nærmest venter, godknde dette her og slaa sig til Ro med, at Ministeriet, som er øverstkommanderende i alle Henseender, udrustes i Forhold dertil, saa gælder det om at udruste det saadan, at denne overordnede Myndighed ikke bliver til Skade, men til Gavn, med andre Ord, at de Personer, som skulle udøve den, ere i Besiddelse af de Kvalifikationer, som ere fornødne i de overordnede Stillinger, man her foreslaar. Hvad angaar Direktøren og til Dels ogsaa Departementscheferne, i alt Fald Departementschefen for det personelle, er det af yderste Vigtighed, at de Mænd, der beklæde disse Stillinger, ere fuldt fortrolige med den aktive Tjeneste i Afdelingerne og med den overordnede Administration ved disse Afdelinger. Jeg ser ikke i Lovforslaget nogen Garanti for, at dette vil finde Sted. Det er saaledes neppe tænkeligt, at en Mand, selv med nok saa ypperlige personlige Evner, skulde være i Stand til at staa i Spidsen for den øverste Administration, medmindre han sidder inde med praktiske Erfaringer fra Afdelingernes Administration.

Jeg vilde derfor finde det højest ønskeligt, om der var den Bestemmelse, i alt Fald for Direktørens, men vel ogsaa helst for Departementschefernes Vedkommende, at de skulde have gjort nogen Tjeneste i det mindste, som Afdelingschefer, saaledes

at de vare fortrolige med denne overordnede Administration. — I nær Forbindelse hermed staar et Krav, som man ogsaa i Almindelighed hører fremsat, om Vigtigheden af, at der finder en nøje Samvirken Sted mellem Kontorerne og den aktive Tjeneste, mellem Ministeriet og Afdelingerne. En saadan Samvirken sikres ogsaa bedst ved, at de Mænd, der ere i Ministeriet, ere fuldt fortrolige med den praktiske Tjeneste, og det vil man neppe kunne være fuldstændig sikker paa, medmindre der er Bestemmelser, som begrænse det Aaremaal, hvori en Mand kan være indkommanderet i Kontorerne, Bestemmelser om, at Folk i disse betydningsfulde Stillinger efter nogle Aars Tjeneste — hvor længe kunne vi forhandle nærmere om — atter gaa ud til Afdelingerne i den praktiske Tjeneste. Jeg er heller ikke der inde paa noget særligt nyt eller selvopfundet, det er det samme, man fra Rigsdagens Side har stillet Krav om ved Gennemførelse af Hærloven af 1867, idet man da var stærkt inde paa at forlange for Tjeneste i Generalstaben, at de Folk, som traadte ind i denne, skulde gaa ud derfra igen til Afdelingerne; men naar det er af Betydning for Generalstabs-tjenesten, der dog har mere med det aktive at gøre, skulde man synes, at det var af endnu større Betydning for Tjenesten i Ministeriet. Det er et Spørgsmaal, jeg kunde ønske undersøgt.

Noget lignende, skønt ikke i samme Grad, gælder det andet Lovforslag, om Marineministeriet. Personalet der er paa Grund af det Forhold til Kommandomyndigheden, jeg berørte før, vel nok noget stærkere, men der kunde vistnok ogsaa der være Grund til at stille denne Betingelse, at Officerer af Flaaden, som gøre Tjeneste i Ministeriet, kun gøre det i et vist Antal Aar. Jeg skulde tage meget fejl, om man ikke i Praksis netop gennemfører denne Bestemmelse, men det er ret heldigt, at netop det, som man i Praksis har erkendt for rigtigt, ogsaa fastsættes, naar man ved en Lov skal fastsætte andre Bestemmelser. — Hvad Lønningerne og alle de andre enkelte Punkter angaar, skal jeg ikke her ved første Behandling udtale mig nærmere derom; dem vil der være Grund til at undersøge nærmere i et Udvalg.

Naar det ærede Medlem (Johansen),